

РЕШЕНИЕ

№ 6945

гр. София, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7802** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Р. К., гражданин на Б., с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ срещу Решение № 12273/04.08.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган е изложил бланкетни мотиви, като не е обсъдил наведените от чужденеца доводи и събраните доказателства. Според оспорващия решението на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС не е съобразено с разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, според която при преценката на основателността на молбата за предоставяне на международна закрила се вземат предвид всички относими факти, свързани с личното положение на кандидата и по-специално тези, касаещи държавата му на произход. В случая не е преценена ситуацията в Б., като не са обсъдени данните от общодостъпни източници. Не е взето предвид, че привържениците на Бангладешката народна партия са преследвани от управляващата партия и от репресивните органи на държавата. Инвокирани са доводи, че оспореното решение е постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила, защото са останали неизяснени много обстоятелства, свързани с бежанската история на чужденеца. Соци се, че решението е постановено в противоречие с чл. 9 от ЗУБ и най-вече с

най-основния принцип в бежанското право – забрана за връщане.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично. Назначеният му по реда на ЗПП представител адвокат Т. поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Н. оспорва жалбата.

Участвалият в производството по делото представител на СГП излага становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на ответника и представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП 7960/24.02.2022 г. до Държавната агенция за бежанците М. Р. К. е поискал предоставяне на закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП 7960/24.02.2022 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място].

На 08.06.2022 г. с търсещия закрила е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. УП № 7960 от същата дата.

Оспорващият твърди, че е напуснал Б. легално преди три години. Работил е две години в К. с виза, а когато тя изтекла отишъл в И.. Когато му изтекла визата, той отишъл в полицията и помолил да го върнат в Б., но това било невъзможно поради епидемията от Ковид и затова бил изпратен в И.. В България влязъл нелегално, укрит в ремарке на камион. До напускането му на Б. е живял в столицата Д. и не сочи да е имал проблеми заради своите религия, раса, етническа или политическа принадлежност. Баща му като член на Бангладешката Народна партия бил подложен на тормоз от противниковата партия Народна партия. Оспорващият не е имал такива проблеми и не е бил задържан. В момента баща му и сестрите му живеят в Б. и той няма данни да имат проблеми. Соци, че не иска да се върне в Б., а желае да остане тук и да работи.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при М. намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение. Като доказателства по делото е приета справка № МД-585/26.09.2022 г. относно актуалната ситуация в Б..

По време на проведеното по делото открито заседание М. Р. Кханизложи самостоятелно бежанската си история.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на М. Р. К. на 11.08.2022 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 19.08.2022 г. (вх. УП 7960), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че М. Р. Кханне е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне бежански и хуманитарен статут.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

По време на проведеното по делото открито заседание М. Р. К. посочи, че е напуснал Б. през 2017 г. и се установил в К., където работел като заварчик. След като му изтекла визата отишъл в И., откъдето нелегално се опитал да стигне до Франция, където е брат му. След залавянето му в България, решил да остане и да поработи, след което отново да се опита да стигне до Франция. Твърди, че в Б. е имал политически проблеми – бил заплашван и го нападнали биячи. В Б. живеят майка му, баща му и детето му. Биячите били от противниковата партия – тя е на власт и за това имал проблеми. От полицията не му оказали съдействие след нападението.

Съдът, в настоящият му състав не може да се съгласи, че ако оспорващият се завърне във Б., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи устно, без да ангажира, каквито и да е други доказателства, че е имал проблеми с представители на партията, която управлява страната. Изложената пред съда бежанска история е недостоверна и противоречи на данните, посочени от него по време на интервюто. По време на него той не твърди, че е бил заплашван или бит. Твърди, че само баща му е имал проблеми, но в същото време той продължава да живее там, заедно с други членове на семейството му. По преписката няма данни, освен тези, изтъкнати в доводите му, да е бил арестуван или заплашван във връзка с изразяването на политическа позиция или заради своята раса, религия или етническа принадлежност или да е бил преследван, заради политически убеждения, народност или принадлежност към определена социална група. Същият е напуснал легално страната, с работна виза за К. и не излага твърдения за упражнено над него конкретно насилие или арест. Семейството му продължава да живее в Б., очевидно без да има някакви доказани проблеми. Изявлението на оспорващия, че желае да стигне до Франция сочи, че причините, поради които той не иска да се върне в страната на произход излизат извън предметния обхват на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут.

От описаната по-горе справка е видно, че Б. е една от най-бедните страни, но и една от най-бързо развиващи се страни в света. През последната година има много демонстрации срещу непрекъснато нарастващите цени на горивата и продуктите от първа необходимост. Имало е сблъсъци в пограничните райони с М. между Въоръжените сили на Б. и бунтовници, което наложило евакуация на живеещите там цивилни. В разглеждания казус по отношение на оспорващия няма основание да се приеме, че е заплашен от екзекуция, смъртно наказание или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Обстановката в Б. в никой случай не може да се дефинира като въоръжен международен или вътрешен конфликт, водещ до безогледно насилие, представляващо тежка заплахата срещу живота или личността на цивилните.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените норми Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС е разгледал молбата на М. Р. К. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут и законосъобразно я е отхвърлил като явно неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд

С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Р. К., гражданин на Б., с адрес: [населено място], [улица], РПЦ на ДАБ срещу Решение № 12273/04.08.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.